

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Frýdek-Místek**, se sídlem T. G. Masaryka 453, Frýdek - Místek, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem a na určení jeho nezákonnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2018, č. j. 25 A 66/2018 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) brojí kasační stížnosti proti v záhlaví popsanému usnesení, kterým krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem a na určení jeho nezákonnosti. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 12. 2018. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. lhůta pro podání kasační stížnosti skončila dne 27. 12. 2018 (nejblíže následující pracovní den po 24. 12. 2018).

[2] Stěžovatel podal kasační stížnost dne 15. 1. 2019, tedy opožděně. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o jejím odmítnutí.

[3] Na závěru o opožděnosti kasační stížnosti nic nemění ani tvrzení stěžovatele, že usnesení považuje za doručené až dnem 14. 1. 2019. Stěžovatel namítá, že mu krajský soud zaslal usnesení bez razítka, chyběly mu tedy prvky autenticity. Stěžovatel se proto dne 14. 1. 2019 osobně dostavil na krajský soud a nechal si usnesení opatřit razítkem. Teprve tímto okamžikem podle stěžovatele došlo k doručení usnesení.

[4] Tento stěžovatelův názor není správný. Jak již soud uvedl výše, lhůta pro podání kasační stížnosti se odvíjí od okamžiku *doručení rozhodnutí*. V souzené věci doručoval soud napadené usnesení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb postupem podle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, použitého na základě § 42 odst. 5 s. ř. s. (tedy jako tzv. jinou písemnost, nikoli do vlastních rukou). V takovém případě se písemnost považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti. Z doručenky připojené k napadenému usnesení vyplývá, že písemnost byla vhozena do stěžovatelovy schránky dne 10. 12. 2018 – tímto dnem tedy došlo k doručení rozhodnutí. Stěžovatel správnost údajů uvedených na doručence nezpochybnil.

[5] Soud současně konstatuje, že napadené usnesení mělo všechny zákonem předpokládané náležitosti (§ 54 odst. 2 použitý na základě § 55 odst. 5 s. ř. s.). I v případě, že by na usnesení chyběl otisk úředního razítka soudu, nemohly stěžovateli vzniknout žádné pochyby o autenticitě usnesení. V záhlaví byl označen soud a složení rozhodujícího senátu, usnesení bylo podepsáno předsedou senátu a v zápatí byla řádně označena osoba odpovědná za shodu stejnopisu s prvopisem včetně jejího podpisu. Obsah napadeného usnesení tak přesně odpovídá požadavkům na podepisování stejnopisů soudních písemností obsaženým v § 20 odst. 2 instrukce č. 4/2017 Ministerstva spravedlnosti o soudních písemnostech, podle kterého se do stejnopisu *za jméno toho, kdo písemnost podepsal, doplní zkratka „v. r.“. Do zápatí každé strany stejnopisu se doplní doložka „Shodu s prvopisem potvrzuje“ a celé jméno osoby, která doložku připojila.* Z hlediska posuzování autenticity rozhodnutí je také podstatné, že usnesení bylo stěžovateli doručeno v obálce, kde je jako odesílatel jednoznačně označen Krajský soud v Ostravě.

[6] Podle § 248 odst. 3 instrukce Ministerstva spravedlnosti, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, se otiskem velkého úředního razítka opatřují opisy rozhodnutí soudu a jiné soudní písemnosti při výkonu soudnictví. Soud nezpochybňuje, že úřední razítko slouží k autentifikaci písemností vydávaných při výkonu soudnictví, v souzené věci však neexistovaly žádné okolnosti (a stěžovatel je ostatně ani nezmiňuje), které by při absenci otisku razítka na usnesení mohly vyvolat pochyby o tom, že jde o rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, adresované a řádně doručené stěžovateli.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

